

sta gotovo Sattnerjev Moja „Assumptio“ in kritika N. A. ter Krekov „Postludij“: Nekoliko replike na Sattnerjeva izvajanja. Gre za vprašanje, ali naj se skladatelj nagne in ravna po okusu občinstva, kar zagovarja Sattner in tudi moderni dunajski operetni komponisti, ali se naj občinstvo dvigne do skladateljev, kar zagovarja Krek. Prav imata sicer oba, vsak s svojega stališča, vendar postane prav gotovo Sattner Krekovih nazorov, če bo tako napredoval, kakor je. Oba gospoda sta pa po mojem mnenju popolnoma pozabila na pravi vzrok velike razdalje med komponisti Krekove vrste in med občinstvom; skladatelji gotovo niso krivi, da stoji občinstvo tako nizko pod njimi, krivo je naše čudno koncertno delovanje, katero sili vedno v ospredje osebe, ne goji se pa zaradi stvari same. — Še dvoje razprav ima ta letnik: Gerbičevo „Čigav je napev — Barčica po morju plava“ in pa začetek moje razprave: „Kako sem poučeval petje“. Drugi zvezek je posvečen spominu Josipa Kocijančiča in obsega zanimive razprave o njegovem življenju in muzikalnem delovanju. Delo so si razdelili Janko Leban: „O 35letnici skladateljeve smrti“, dr. And. Ferjančič: „Spomin na Josipa Kocijančiča“, dr. G. Krek: „Josip Kocijančič — Ignaciju Gruntarju (pisma)“ in „Kocijančičevo glasbeno delo“. — Sicer pa je ostala književna priloga enaka kot prejšnja leta: pravična kritika slovenske glasbe, vestno poročilo glasbe vobče. *Dr. Kozina.*

Razpis literarnih nagrad.

V povzdigo slovenske beletristike razpisuje založništvo „Ljubljanskega zvona“ dve častni nagradi za najboljša pripovedna spisa.

1. Nagrada znaša 200 kron za najboljši pripovedni spis, ki obsegaj vsaj tri tiskane pole;

2. nagrada znaša 100 kron za pripovedni spis v obsegu **poldruga** pole Zvonove oblike.

Celotni rokopisi naj se pošljejo do 15. oktobra t. l. uredništvu „Ljubljanskega zvona“ z izrecno pripombo, da so konkurenčni spisi.

Glede snovi imajo pisatelji svobodne roke. Spisi se bodo presojali edinole z umetniškega stališča. Pisatelj, čigar spis dobi eno izmed literarnih nagrad in se natisne v „Lj. zvonu“, prejme vrhtega še običajni sotrudniški honorar.

Pisatelji naj priložijo svoja imena v zaprtem kuvertu, na katerem bodi za beležen naslov konkurenčnega spisa.

V Ljubljani, koncem junija 1914.

Za upravni odbor „Narodne tiskarne“

dr. Ivan Tavčar,
predsednik.

